

Kirja.
Lopettakaa huviveneily heti
Tuleen on helppo katsoa

Johdanto.

En koe olevani osa mitään joukkoa. Yksin olen matkustanut, yksin käynyt tapahtumissa ja yksin elänyt melkein koko elämäni. Nykyään liikun paljon yksin paikoissa missä useimmat ihmiset eivät käy yksin. Tykkään olla yksin paikoissa missä on paljon muita ihmisiä tai ei ketään muuta. Kun ikää on tullut lisää, niin sen tuomaa on ollut, että itsellä on entistä vähemmän ystäviä ja kavereita. Näin elämä on mennyt, mutta uskon että nyt on tulossa sellainen vaihe elämässä mihin kuuluu taas edellistä enemmän sosiaalista kanssakäymistä muiden ihmisten kanssa.

En ole ihmisten kanssa syrjään vetäytyvää tyyppiä, tykkään olla kavereiden kanssa ja saan muiden kanssa sosiaalisesta kanssakäymisestä paljon energiaa. Ilman muita ihmisiä pystyn olemaan mainiosti pitkiä aikoja, mutta se kuluttaa minua enemmän kun seurassa oleminen. Olen tällä hetkellä neljäkymmentä vuotta vanha. Ihmisenä kasvanut hitaasti. Olen seurustellut kaksi kertaa pitkän aikaa, kahden eri naisen kanssa. Toisen kanssa 10 vuotta yhdessä ja toisen kanssa kolmisen vuotta. Näistä ei ole jäänyt lapsia tai virallisia avioliittomerkintöjä.

En tiedä vielä paljon elämästä tai kuolemasta, elämän rajallisuuden olen käsittänyt vasta kahtena viimeisenä vuonna. Hautajaisissa olen käynyt kyllä aiemmin, mutta en ole tajunnut syvällisesti mitään aiheeseen liittyen. Aikaisemmin olen suhtautunut kuolemaan paljon kevytmielisemmin kun nykyään. Nykyään pidän kuoleman roolia maailmassa kaikkein merkityksellisempänä minusta ulkopuolisena asiana. En millään tavalla pidä kuolemasta tai halua hyväksyä sitä. Kuolema on vain olemassa ja myös minä elän ehkä eniten kaikista asioista tietoisena nimenomaan että myös minun on kuoltava jonain päivänä. Se ei pelota, koska sen olemassaolo saa elämälle vahvan merkityksen ja ajan rajallisuus saa elämään niin että elämällä on todella merkitystä.

Minulla on todella huonosti mitään koulutusta mihinkään asiaan. En ole saanut elämässä paljoakaan aikaiseksi. Luettu teksti säilyy ikuisesti, mikä on hyvin motivoivaa ja varmasti suurin yksittäinen asia miksi haluaisin kirjoittaa tämän kirjan. Oli tärkeää kirjoittaa kaikki tässä vaiheessa talteen koska elämässä on tapahtunut niin paljon kaikkea hyvin kiinnostavaa.

Haluan jättää itsestäni muistijäljen maailmaan. Tavoitteena on antaa todenmukaista kuvaa minusta, korjata omalla rehellisellä totuudella mahdolliset ihmisten vinoutumat tai luoda kokonainen maailma missä tulen läsnäolevaksi muille ihmisillä tämän kirjan avulla. Maailma on täynnä tuhat kertaa parempia kirjailijoita kun minä, en ole ammattikirjailija. Mielestäni kaikkein tärkeintä kirjassa on kuitenkin sen sisältö. Kaikki kirjoittamani asiat ovat totta. En

kirjoita fiktiota.

En ole missään vaiheessa kokenut, että maailma on hieno tai loistava paikka minulle. Välillä harmittaa elämä ja saatan valittaa siitä ulkopuolisille ihmisille. Suhtaudun asiaan hyvänä ja huonona asiana. Kannattaa keskittyä niihin asioihin mitkä on saanut elämältä. Ne asiat joita ilman on joutunut elämään, eivät ole merkityksellisiä asioita. Ne mitä itsellä on saavutettuina ja koettuina, on tärkeämpiä kun puuttuvat asiat. En halua olla ihmisille totaalinen pettymys. Eikai kukaan halua olla. Harmittaa jos jonkun mielestä olen ollut.

Olen hyvästä perheestä ja minulle on sattuneet kaikkein parhaimmat vanhemmat mitä voi saada. He ovat antaneet elää, kuten itse haluan, mutta kasvattaneet todella oikeudenmukaisiksi kaikkia muita ihmisiä kohtaan.

Kaikessa on painotettu rehellisyyttä. Kotona ei ole koskaan joutunut pelkäämään, enkä muista yhtään asiaa missä olisi tarvinnut koskaan pettyä lapsena. Minua on kuskattu pelaamaan jalkapalloa ja futisjoukkueen kanssa olen päässyt pelaamaan ulkomaille.

Kun minua kiusattiin ala-asteella koulussa ja potkastiin nuriin pyörälläni, isä oli todella vihainen kaatajan isälle ja homma ei enää jatkunut. Oon päässyt matkustelemaan ulkomaille ja kotimaassa pienenä tosi paljon, se on niin hienoa.

Vanhempani ovat aina olleet hyvin ahkeria tekemään töitä ja armeijan jälkeen, kun en heti keksinyt mitä haluan elämältä, oli pari vaikeaa vuotta. Kaikkea on tapahtunut elämässä, mutta luottamus on aina säilynyt. Asuin tässä ihan muutaman vuoden sisään samassa asunnossa vanhempieni kanssa vajaan vuoden, kun minulle tuli vaikeuksia elämässä ja se oli todella hyvää aikaa elämässä.

Olen ihmisenä aika vaatimaton ja tyytyväinen pieniin asioihin. Yritän tosissaan päästä koko elämän läpi ilman omaa autoa. En halua omistaa autoa. Haluan päästä elämän läpi muilla keinoilla. En ole tyytyväinen, jos näen että joku tuttu vaikka tekee paljon työtä hyvien asioiden puolesta, eikä saa sitä mitään hyötyä itselle. Pelkkä hyvä mieli ei riitä maailmassa.

Ihmiset on tehnyt hirveästi työtä kaiken eteen maailmassa. Maailma ei ole millään tavalla vaatimaton vain aivan valtavan iso. Haluan olla mukana samassa porukassa, joka antaa ja ottaa kaiken mitä on mahdollista jakaakseen sen itsensä ja muiden kanssa. Tarjolla maailmassa on uskomaton määrä kaikkea tarpeetonta.

Valitse, X se tuntematon.
usko omaan itseesi.
Mulla on karkkipaperi rypistetty,
sulle sen korko on suuri.
Miten monta kertaa olen sanonut sinulle?

Vain viikko enää koulua,
mä haluaisin,
uudestaan kaikki nähdä.
Pysähtyä,

pysäyttää kaiken.
Äänen jättää.

Ärsyttää ettei muilla ole samaa,
en ymmärrä mitään mistä kerroit, mä tulen sieltä.

Kaikki on yhtä kevyttä kuin balettitanssijan askel.
Muista mustan Detroitin kaunis silhuettu yöllä.
Tv:n katselu vahingoittaa lintujen aamupeseytymistä.
Kun ylitin Venäjän rajan. minulla oli kaksi teippiä mukana,
En asettanut niitä suuni eteen.
Hyvää yötä!

Vain olet sinä pitkän tien käynyt läpi tähän päästäkseni.
Me kuitenkin pidämme sinusta,
Sinulle on katsottu paikka maailmassa.

Sairaana on vaikea huolehtia itsestään.
Sun pitää luottaa muihin.
Dänkki.

Siperia 2002

Kaikki alkoi vuosituhannen alussa. Olin ollut Belgiassa vastustamassa ydinaseita parin viikon matkalla. Majoutuimme paikan päällä vallatussa talossa Gentin kaupungissa. Varsinaisena reissun toimintapäivänä tuhannet ihmiset pyrkivät metsien ja peltojen läpi kartat kädessä sisään ydinasetukikohtaan. Tarkoitus oli hankkia Belgiassa oleville ydinaseille huomiota ja joutua pidätetyksi syystä että halusi omalla toiminnallaan saada pois aseet maan rajojen sisäpuolelta. Kansainväliseen tapahtumaan osallistuu ihmisiä joka puolelta maailmaa eikä ulkomailta saapuneita ja osallistuvia ihmisiä pidetä mitenkään häiritseväenä tai huonona ihmisjoukkona. Koko homman idea on että Belgian lain mukaan maassa ei saa olla ydinaseita. Ylipäättänsä olin todella lämmennyt kaikelle aktivistimille. Minusta oli tullut aktivisti.

Olen ollut kohtuullisen monta kertaa ollut mukana yrittämässä ydinasetukikohtaan sisään tämän ensimmäisen matkan jälkeen. Nämä ovat melkein aina tapahtuneet Belgiassa ja ainoastaan Euroopassa. Tyyli jolla ydinaseita on voinut vastustaa Belgiassa on joukkotunkeutumisen yrittäminen Armeijan tukikohtaan tai Naton päätukikohtaan. Muutaman kerran olen yrittänyt Brysselin Naton päätukikohtaan sisään ja muutaman kerran Kleine Brugelin sotilastukikohtaan sisään. Kleine Brugel sijaitsee jossain kohtaa Belgiaa mutta en nyt muista yhtään missäpäin. Nämä reissut ovat sisältäneet kaikenlaista hauskaa huvitoimintaa. Olen ollut matkassa suomalaisten samanhenkisten ihmisten bussireissulla. Näillä reissulla olen saanut hyviä uusia ystäviä mukaan elämäni ja nauttinut todella kivasta toiminnasta.

Olin palannut tältä reissulta juuri Suomeen ja halusin osallistua myös täällä talonvaltaustoimintaan. Oli syksy ja kuulin muutama päivä Suomeen palattuani, että Itä- Helsingissä oli asunnottomien

yönä 2002 vallattu tyhjä omakotitalo.

Muistan elävästi kun kävelin ensimmäisen kerran Herttoniemessä tälle uudelle vallatulle talolle. Olin juuri muutama päivä ennen tätä tavannut uuden tytön, josta tuli myös vähän ajan päästä tyttöystäväni. Kuljimme metsäistä hiekkatietä pitkin talolle metroasemalta, mielessäni oli paljon ajatuksia. Mitä kaikkea voisinkaan kokea tuolla talolla mitä en ollut vielä koskaan nähnyt.

Millaiset ihmiset valtaa taloja Helsingissä? Vain todella harvat radikaalit nuoret. Aktivistinuoret kai lähinnä. En tunne mitään muuta porukkaa, kun porukan, joka tätä toimintaa teki Helsingissä. Monissa muissa maissa kun Suomessa on talonvaltaaminen tehty paljon helpommaksi. Aivan Siperian alkuvaiheessa olin dokaamassa Helsingin keskustassa yksin Erottaja-baarissa. Uusi tyttöystäväni oli Herttoniemessä vallatulla talolla ja minun piti mennä sinne yöksi. Matkalla bussille heitin Mannerheimintien Mc Donaldsin ikkunan tuopilla rikki. Vartija lähti perään muttei saanut kiinni. Tällaista porukkaa talolla hengaili, joka ajatteli maailmasta eri tavalla kun normaali väki ostarilla. Maailma oli täynnä vääryyttä ja epäoikeudenmukaisuutta, tätä kaikkea oli tarkoitus päästä itse muuttamaan ja kääntämään koko yhteiskunnan isoimman kellon ratasten suunnan aivan toiseen määräänpäähän. Talolla harrastettiin myös rakkautta ja viereisissä huoneissa saattoi olla molemmissa seksi päällä samaan aikaan.

Aluksi talolla ei ollut sähköä. Aika nopeasti talo sai nimekseen Siperia koska sisällä oli melkein aina kylmä. Sisällä oli kaksi uunia joilla sai lämpöä. Kävin talolla kohtuu usein ja siellä tutustui hyvin uusiin ihmisiin. Pikkuhiljaa aloin tuntemaan siellä käviöitä. Jossain vaiheessa taloon saatiin sähköt ja lisää lämpöä. Talo ei ollut kovinkaan lämpötiivis, joten talvella siellä ei ollut koskaan kuuma. Koska talo oli ollut tyhjänä, se oli vähän kehnossa kunnossa. Talo oli alusta asti täysin jotain muuta, kun sitä ympäröivä maailma.. Talolla oli istutettu maailmaan vapauden siemen, se halusi kasvaa. Sillä oli juuret, joilla se hankki itselleen ravintoa ja halusi itse määrittää mihin ja minne kasvaa. Se halusi ottaa oman tilan, mitä käyttää miten itse haluaa.

Herttoniemen vallatulla talolla kävi ihan alkuvaiheessa Yle tekemässä radiojuttua talonvaltauksesta. Oli todella jännää antaa radioon haastattelua, valitettavasti myös vanhempani olivat kuullut haastattelun. He suuttuivat tästä paljon. Pari ensimmäistä vuotta meni varsin nopeasti. Talolla järjestettiin tapahtumia. Vegaaninen kahvila Laika keräsi muutamia ihmisiä paikalle aina sunnuntaisin. Aikaa kului kaikenlaisiin juttuihin talolla. Missä millonkin oli kaikenlaista puuhaa. Yritin omatoimisesti remontoida taloa, mutta eihän siitä tietenkään tullut yhtään mitään kun en osannut mitään. Jälkikäteen ajatellen tämä oli osaltaan ehkä idioottimaista toimintaa. En ymmärrä miten olin saanut keneltäkään luvan tällaiseen. Oli kova into tehdä kaikkea, muttei mitään osaamista. Kesät sosiaalikeskus Siperiassa oli elämän parasta aikaa. Talossa ei ollut juoksevaa vettä ja peseytyminen piti suorittaa ulkona pihalla ämpäristä vettä päälleen heittäen.

Talon yläkerrassa oli lattiana ruma muovimatto. Revin tämän irti ja hakkasin huonon lastulevyn lattiasta kokonaan irti. Sen alta paljastui todella kaunis lautalattia. Maalasin lattian valkoiseksi ja ympäristö sai todella paljon lisää tyylikkyyttä. Yläkerran keittiön valitsin rautakaupasta turkoosin värin. Siperiassa aloin tekemään kuvataidetta ensimmäistä kertaa elämässäni ja koko myöhempi tekeminen sai alkunsa. Minulla oli nyt tyttöystävä joka oli kuvataidelukiossa, sekä erittäin lahjakas taiteilija. Ilman häntä elämässäni en olisi koskaan ajautunut kuvataiteen pariin. Aloitin Spray-maalien ostamisen verrattaen myöhään koska aloittaessa harrastuksen olin jo yli 20-vuotias. Aluksi maalasin spray-maaleilla pelkkiä omatekemiä sapluunia, enkä vapaalla kädellä mitään. Pikkuhiljaa tutustuin ja opettelin enemmän taitoja.

Talolla tuli myös tehtyä kaikkea hassuttelujuttuja. Kerran sahasin talolta löytämistäni miesten kengistä kantapään korotuksen pois. Ne taisivat olla jonkun upseerin kengät ja mielestäni oli hauskaa tehdä pilkkaa armeijalle tällä tavoin. .

Siperia oli alkuaikoina vähän väliä vaarassa tulla hädetyksi talonvaltaajista. Kaupunki ei antanut sopimusta koskaan pidemmäksi aikaa kun puoli vuotta. Sopimusta varten oli perustettu yhdistys ja sen nimi oli Vapaa-katto Ry. Monet ihmiset olivat sitä mieltä, että talo oli saatu käyttöön vain koska silloin Supo saisi tietoja kaikista aktivisteista. Väite on sillä perusteella hiukan epäuskottava, että vaikka vietin aikaa talolla aika paljon, niin en koskaan kuullut mitään puhetta mistään laittomuuksista keneltäkään. Toisaalta oli selkeästi kaikkien tiedossa että Suojelupoliisi seurasi tarkkaan kaikkea toimintaa talolla ja hankki tiedot ketä sitä harjoitti ja siihen osallistui.

Ruoka ennen sähköjä valmistettiin tranguioilla ja kynttilöistä tuli valoa. Toiminta oli symppismäistä ja pienimuotoista puuhastelua. Talon vessa oli ulkona ja kaivosta piti hakea itse vesi.

Viranomaiset ja ennenkaikkea poliisi asettaa tämän toiminnan seuraamiseen ja silmälläpitämiseen omia resursseja. Siellä halutaan tietää mitä tapahtuu, mitä voi tapahtua ja miten toimintaan päästään iskemään väliin omilla rajoittamistoimilla. Poliisi haluaa ettei tällaista toimintaa olisi ketään tekemässä ja kitkeä se pois yhteiskunnasta.

Todellisuudessa toiminta saattaa olla vähintään pienimuotoista ja lähinnä puuhastelua. Taloja on vallattu Suomessa 60-luvulta asti ainakin isoimmissa kaupungeissa.

Siperiassa oli todella hyvä olla ja viettää nuoruuttaan. Samalla oppi kokoajan uusia asioita mikä liittyi radikaaliin vasemmistolaisuuteen. Koin kaikki aatteet jotka talolla löysin minulle sopiviksi ja kannatan niitä vielä nykyäänkin 20-vuotta myöhemmin. En ole muuttanut ihmisenä näistä ajoista yhtään. Minulle ei tule mieleen huonoja muistoja talolta. Keväällä talon piha oli täynnä kauniita kukkia, jotka oli istutettu maahan edellisenä syksynä. Lähinnä tulppaneita. Talo oli monen eri ihmisen hengailun takia paikka johon rakastuin väijäämättömästi. Talo oli kaikkien siellä hengaavien yhteisessä käytössä ja koskaan ei tarvinnut käyttää rahaa mihinkään osallistumiseen. Paitsi kansankeittiön ruuasta piti

maksaa pari euroa.

Siperia toimi eri suuntaan kun koko muu ulkopuolinen todellisuus, siellä suoritusten tuottaminen yhteiskuntaan ja koko arki oli erilaista. Ihmisiä mitattu millään mittareilla. Ihmiset talolla toimivat monessa eri projektissa samaan aikaan. Oli tavallista tukea poliittisessa ideologiassa vapaata liikkuvuutta, eläinoikeusliikettä, anti-militarismia, antifasismia ja tämän henkisiä ideologioita. Talolla ei ollut mitään hierarkioita koskaan käytössä, kaikki päätökset tehtiin yhdessä, eikä asioista koskaan äänestetty.

Taide 1

Taiteesta on tullut ajan kuluessa ehkä isoin asia elämässä. Maalaan seiniä, tauluja ja teen paljon kaikkea muutakin. Ensimmäinen näyttely minkä pidin, oli mielestäni paljon huonompi kun nykyiset. Eli koko ajan parempaan suuntaan. Viihdyn sivussa, syrjässä ja välttelen missään keskellä olemista. Yleisesti ottaen harrastan lähinmäisen rakkautta hyvinkin monelle, jopa vihollisille. En oo mikään isottelija. Koitan olla haastamatta riitaa, siinä toiminnassa menee aikaa hukkaan.

En elä elämäni neuvomalla mitään mitä kenenkin pitäisi tehdä ja mitä ei ja olen hieman pelokas usein ottamaa muiden asioihin kantaa. En osaa tulkita ihmisiä kovinkaan hyvin mitä toisten ihmisten pitäisi missäkin tilanteessa tehdä. En tiedä onko se vähän väärin muita ihmisiä kohtaan, koska kaikki tarvitsevat itselleen säännöt. Tai ainakin itse tarvitsen sellaiset itselle. Minun tehtäväni ei ole kuitenkaan asettaa muille sääntöjä.

Rakastan varmaan eniten maailmassa kaikkea kaunista. Erityisesti perhoset ovat vahvimpia rakkauteni kohteita maailmassa. En ole hiljaa aina ja elä sillä periaatteella elämäni alusta loppuun asti. Minulla ei ole ollut koskaan yhtäkään listaa kirjoitettuna mitä pitää tehdä elämäni aikana.

Perhoset lentää,
ne tien mulle viitoittaa.
Perhoset mulle kertoo,
elämä on tärkeää.
Perhoset kaikki mulle antaa,
Muut elämäni kantaa.

Millaista on taiteen tekeminen ulkona yleiseen yhteisomistuksessa olevaan paikkaan? Todellakin aivan mielettömän siisti oma maailmansa jonka sisään ajautuu, eikä sieltä halua pois koko loppuelämän aikana. Kamerat ja kuvaamisen hektinen säätäminen on kaikkein eniten kaukana vahingonteosta. Itse olen käytännössä aina yksin liikkeellä niin tilaa jää tyhjälle äänimaisemalle. Koita opetella yhteinen äänenmaisema jonkun kanssa. Ulkona yöllä laitonta paikkaa maalatessa voi olla mahdoton puhua kaverin kanssa mitään. En tiedä tästä mitään koska olen aina yksin.

Aidot kokemukset pysyvät lähellä koko elämän ajan. Nykyään aitojen kokemusten eteen pitää käydä kamppailua, kun kaikenlaista teknologiaa on liikaa ja joka paikassa turhaan käden ulottuvilla. Teknologiaa voi käyttää hyödyksi vaikka tuntemattomassa paikassa liikkumiseen, mutta esimerkiksi kameran voi jättää pois kokonaan käytöstä kadulla. Omista töistä kuvan ottaminen haittaa enemmän kun sen tekemättä jättäminen. Sama asia maalin laadun kanssa. Voi ihan hyvin hankkia halvinta ja huonointa laatua.

Maalaamisessa jollekin tärkeintä on kaikki uudet ideat ja oma jatkuva muutosprosessi. Nykymaaleilla graffiti voi näyttäytyä lähempänä mainosmaailmaa, kun sen alkuperäistä olemusta ja tarkoitusta. En ehkä tiedä edes mikä sen tarkoitus on ylipäättänsä. Ketä tahansa voidaan määrätä oikeuteen vastaamaan aiheuttamastaan näkyvästä esteettisestä haitasta ympäristöön, mutta eri tunteista muodostuvaa yöllistä kokemusta vastaan on vaikea lähteä syyttämään ketään. Jos joudut syytteeseen niin mitä väliä, vahinko on jo tapahtunut. Mielestäni kannattaa jättää kuvat suosiolla ottamatta kokonaan omista jutuista, antaa vartijoiden ja viranomaisien hoitaa tämä puoli asiasta. Kuvaa vaikka tiikeriä viidakossa mielummin, jos et mitään muuta keksi.

Koita olla jäätymättä jokaisella spotilla silloin kun huomaan että sua kuvataan filmille vartioiden toimesta. Siinä tilanteessa pitää vaan jatkaa ja hoitaa loppuun se mitä oli tekemässä. Monesti näistä kaiken maailman yöretkistä saa huiman määrän sisältöä ja hyviä fiiliksiä elämään. Elämä ei ole tylsää vaan sopivan jännittävää. Mitä jos sinun juttusi on käydä aamuyöllä harrastamassa erilaisten paikkojen tutkimista, ihan ilman mitään töhrytarkoitusta? Tai kuvaamassa siistejä mestoja? Voisko siitä vielä saada vaikka vähän rahaakin?

Rakastan itse kaupunkia yöllä, kun siellä on kaikkein hiljaisinta ja vähiten muita kulkijoita. Olen 100 % yöihminen ja yö on jumalallisen kaunista aikaa. Parasta on ettei koita päättää mitään etukäteen mistään ja antaa kaiken tapahtua spontaanisti. Mun jutuilla tässä on erittäin vähän mitään merkitystä ja keskity nyt päättämään kaikki ihan itse. Haluatko olla jossain määrin osa tätä kulttuuria.

Lukijana tiedät ihan varmasti paremmin mitä sana Graffiti tarkoittaa. En tiedä itse. Ehkä parempi, että niin kauan kun elää ei selvitä sitä asiaa koskaan. Vaikka ei tiedä mitä joku sana tarkoittaa niin sillä ei välttämättä ole kauheesti mitään merkitystä miten arvokkaana sitä sanaa pitää. Kommandopipo ja graffiti voidaan mainita samassa lauseessa molemmat mutta väitän että kommandopipo ei tarkoita mitään. Jos lopetat tämän kirjan lukemisen tähän niin ymmärrän. Mä jatkan eteenpäin, mun on pakko. Paitsi kohta on ihan pakko jo kiirehtiä teknoklubille. En pysty kirjottaa ilman tarpeeksi pitkää taukoa. Mulla on tossa lähellä pitkä tunneli. Kun tulen takas niin kirjoitan siitä. Tunneli.

Ulkona maalaamiseen pitäis koittaa pitää nälkää yllä koko elämän ajan. En tarkoita taulujen maalaamista ulkona, vaan julkisen seinään maalaamista. Jos ei muuta niin laillista maalaamista. Kukaan ei tule varmaankaan koskaan maksamaan euroakaan mistään mitä maalaa. Maalaan

aina ulkona seiniä ilman mitään sketsiä. Yleensä hikoilee tälläessä tosi paljon. Voi siis pitää päällä vaatetta tosi vähän, olla ilman paitaa, eikä kukaan tuu valittaa. Jos et tykkää maalista sun vaatteilla niin pidemmän päälle se on vaikeeta. Eihän ne mitään siistejä ole. Itse en vaihda maalausvaatteita yleensä päälle kun maalaan, samat vaatteet päällä mitä yleensä. En tykkää tahroista, en välitä niistä. Jos tekee laittomia juttuja niin asia on erikseen.

Välillä on hetkiä millon maalaamisesta ei saa mitään itselle. Elämässä on välillä sama asia. Enemmän maalaamisesta saa kuitenkin kun elämästä. Nainen kannattaa unohtaa kokonaan. Jos menen jonnekin viettämään iltaa, en kosaan mene puhumaan kenellekkään naiselle. Ei ole mitään hyötyä. Voin luvata etten mene puhumaan koko loppuelämän aikana kenellekkään tuntemattomalle naiselle koskaan. Ei ole tarvetta olla kenenkään naisen kanssa missään tekemisissä.

Tauko on koko työn hedelmä.
Nollatoleranssivuodet,
kertoo mulle paljon mä arvostan.
Mitä ne kertoo muille,
osa ei niitä koskaan elänyt.
Ne unohtui kai myös multa.

Kuokkavierasjuhlat

Mun ensimmäiset muistot ja kokemukset kähinöinnistä ja hässäköistä mielenosoituksissa Suomessa oli itsenäisyyspäivän mielenosoitukset, joita järkättiin 2000-luvun alussa joka vuosi. Aika nopeesti ne loppui sillä vuosikymmenellä ja oli vähän epävarmaa oliko niitä minäkin vuotena ja mikä taktiikka oli valittu. Ne oli tapahtumia missä oli poliisin kanssa yhteenottoja. Mielenosoittajilla oli mielessä sota eri yhteiskuntaluokkien välillä ja eliittiä vastustettiin kadulla rohkeasti pelkäämättä poliisien kanssa yhteydenottoja.

Olin joskus paikalla kun poliisit rikkoivat rautatientorilla pakettiauton ikkunan ja ottivat haltuun auton, se oli tarkoitettu ilmeisesti musiikkia soittamaan. En ollut käynyt koskaan ennen eläissani missään mielenosoituksissa aikasemmin ja en osannut toimia tai liikkua yhtään näissä, koska ei ollut yhtään kokemusta tälläisestä etukäteen.

Yhtenä itsenäisyyspäivänä poliisit oli blokannut konteilla pääsyn presidentinlinnalle. Poliisilla on ollut Helsingissä käytössä fyysisiä välineitä mielenosoitusväen kontrolloimiseen todella runsaasti. On vaikka täyttää koko alue konteilla. Myös henkilöresursseja on ollut käytössä koko miehistö mitä maasta löytyy. Olen nähnyt näitä juttuja ja on niillä merkitystä. Helppointa on kun tälläiset asiat kertoo heti etukäteen. Jos poliisi kertoo ennakkoon että nyt on paljon väkeä mukana ja kaikki resurssit käytössä niin todellisuudessa voi olla vähän vähemmän mitä ollaan mainostettu. Tehokkainta on ainakin mielenosoittajien puolelta aina puskea voimakkaasti viestiä että on tulossa todella pienimuotoinen tapahtuma ja porukkaa tuskin on tulossa paikalle.

Yhtenä vuonna Hallituskadulla Senatintorin kupeessa Helsingin keskustassa kiipesin kontin päälle ja koitin saada sinne muitakin seuraksi. Poliisit tuli aitojen sisältä hirveellä kiireellä kontille ja oli nousemassa ottamaan mua kiinni. Mä tiputtauduin alas ja pääsin livahtamaan ilman ongelmia karkuun. Kiinni jääminen oli todella läheltäpiti tilanne. Kävi hyvä tuuri, niinkun yleensä. En tiedä mikä pointti koko jutulla oli ollut. Mielenosoituksissa tapahtuu usein asioita missä ei ole mitään järkeä.

Myöhemmin yleisön joukossa heitin tyhjän tölkin kontin yli aitojen taakse missä oli mahdollisesti mellakkapoliiseja. Todellisuudessa siellä minne tölkki lensi ei ollut lähimainkaan ketään poliiseja mutta se huomattiin. Kun olin kavereiden kanssa poistumassa paikalta Esplanaadilla Stockmannin suuntaan, niin pakettiauto kurvasi siihen jalkakäytävälle ja ryhmä poliiseja hyökkäsi kimppuuni ja repi mut maijaan sisään. Kyselin, että mitä oon tehnyt. Ne sanoi mulla että heitin lasipullolla poliisia kohti ja siitä on minimirangaistus 4 kuukautta vankeutta. No onneks ne ei mua kuitenkaan syyttänyt siitä oikeudessa vaan selvisin putkareissulla ja sakolla. Pelästyin ihan huolella kun olin siellä pakettiautossa sisällä raudoissa ja sain kuulla, että teostani tulee vankeutta.

Yhtenä vuonna kun oli kansan kuokkavierasjuhlat senaatintorilla oli iso hässäkkä missä poliisit ja mielenosoittajat puski toisiaan vastaan. Mä nappasin siinä samalla käteen sellasen poliisien kommukaatioon tarkotetun radion. Siinä oli pitkä naru mutta juoksin nopee sen kanssa varmaan reilu viiden metrin päähän ja se repes toisesta päästä ja sain sellasen itselle muistoksi. Se oli pitkään vallatulla talolllla Siperian alakerrassa missä sillä pysty leikkimään. Sekin varmaan paloi samalla kun Siperia paloi. Oon myös kerran yhden mielenosoituksen jälkeen varastanut Hakaniemen metroasemalla vartijalta pampun. Siitä tuli hirvee hässäkkä. Vaikka mä oisin voinut pitää sen pampun niin heitin sen sille takas. Siinä oli porukkaa pitämässä vartijaa musta loitolla. Yhden tyyppin se vartija otti niistä kiinni ja se päättyi putkaan. Mä vaihdoin vaatteita ja menin metrolla Herttoniemeen. Siellä metron vartijat juoksi ja etti mua mutta ei ne mua saanut siitä kiinni vaan pääsin karkuun niiltä. Olin saanut jonkun yleisen hälyytyksen aikaiseksi

Kauniisti perhoset lentää,
sieluni näkee
Niille on elämä,
kaikki sen kauneus ja
luonnon herkkyyys

Mulle ne on kaikkein kauneinta
mä tunnen kun

Kukkien tuoksu on uskontoni.
Perhoset ovat valtakuntani.
Muuta en tarvitse elämäni,
Ne riittää.

Oranssi Herttoniemi. 2003

Ensimmäinen oikea talonvaltaus mihin olen osallistunut oli Herttoniemessä kun edesmenneitä Oranssin toimitiloja vallattiin. Ikinä ennen en ollut osallistunut sellaiseen valtaukseseen missä poliisien häätö pystyi tapahtua ihan millon vaan ja tämä lisäsi jännitystä valtaamiseen reilusti. Herttoniemen metron lähellä oli vanha päiväkodin talo, joka vallattiin sosiaalikeskus käyttöön. Valtauksessa ei taida olla mitään mainitsemisen aiheista muuta kun siitä kun poliisi tuli sisään ja lopetti valtauksen. Olin kaksi kerroksisen talon yläkerrassa kun poliisi tuli sisään taloon. Olin varannut tätä tilannetta varten kananmunia, jotka pystyisi heittää alhaalla olevien poliisien päälle, ilman että tästä jäisi kiinni. Kun poliisi tuli taloon sisään niin ehdin ottaa käteen 2 kananmunaa mutta en ehtinyt heittää niitä. Myöhemmin molemmat hajosivat käsiin. Kun poliisi tarttui käteeni niin minulla oli kananmunan jämet käsissä. Yllätyin myös tilanteessa siihen, että poliisin kädet tärisivät todella paljon kun niillä pidettiin minua kiinni. Poliisi oikeasti pelkäsi tapahtumaa. Meidät kaikki valtaajat kuvattiin videolle ja vietiin pidätysbussilla Pasilaan poliisiasemalle missä putkassa joutui olla aika lailla koko vuorokauden. Myöhemmin Oranssi sai käyttöönsä vallatut tilat, Oranssi on virallistettu toimija talonvaltauksen saralla Helsingissä.

Kun Oranssi sai tilat Herttoniemestä niin alueella oli kaksi paikkaa missä oli samanhenkistä toimintaa. Sosiaalikeskus Siperia vallattuine tiloineen ja virallistettujen valtaajien Oranssi. Kaikki Helsingin talonvaltaustoiminta tapahtui Siperiassa seuraavat vuodet siihen asti kun Siperia paloi vuonna 2006. Tämä tapahtui kesäkuussa. Kukaan ei tiedä polttiko joku talon. On myös mahdollista että rotat ovat jyrksineet sähköjohtoa tai jotain tällaista on syttymissyynä. Talosta ei jäänyt jäljelle paljoakaan. Ainakaan muuta kun hyviä muistoja. Talonvaltaustoiminta ei loppunut tähän Helsingissä, vaan uusia taloja vallattiin. On kuitenkin niin että Siperian mukana katosi jotain kokonaan tästä maailmasta. Ehkä vallankumouksen oli päästävä uuteen paikkaan koska muuten se ei voisi tulla kokonaiseksi, aikuiseksi. Muistan kuinka joskus keskitalvellam lämmitin taloa polttamalla takkaa. Poltin takkaa harlekiini-romaneilla. Erään kirjan nimi oli "rakkautta vallankumouksen varjossa". Kirja olisi voinut olla aivan hyvin kirjoitettu tästä talosta Herttoniemessä.

Vappu 2006.

Helsingissä järjestettiin 2006 vuonna vapun aattona illalle klo 19 osunut mielenosoitus. Tästä mielenosoituksesta oli tietoa ennakoon, että se saattaisi olla tärkeä historiallinen tapahtuma. Tapahtumalla oli riski riistäytyä käsistä ja aiheuttaa omalle ympäristölleen seuraamuksia, toki tästä ei tiennyt kun sisäpiiriin kuuluvat ihmiset. Kaikkein vähiten poliisit, joilla ei ollut mitään aavistusta etukäteen mitä aikoi tapahtua.

Mielenosoituksen alkuvaiheessa mitään ikkunoiden rikkomista ei ollut ollenkaan. Kesken mielenosoituksen poliisin ei ole enää kovinkaan helppo paikata virhettään. Poliisi oli selkeästi alimitoitannut oman

